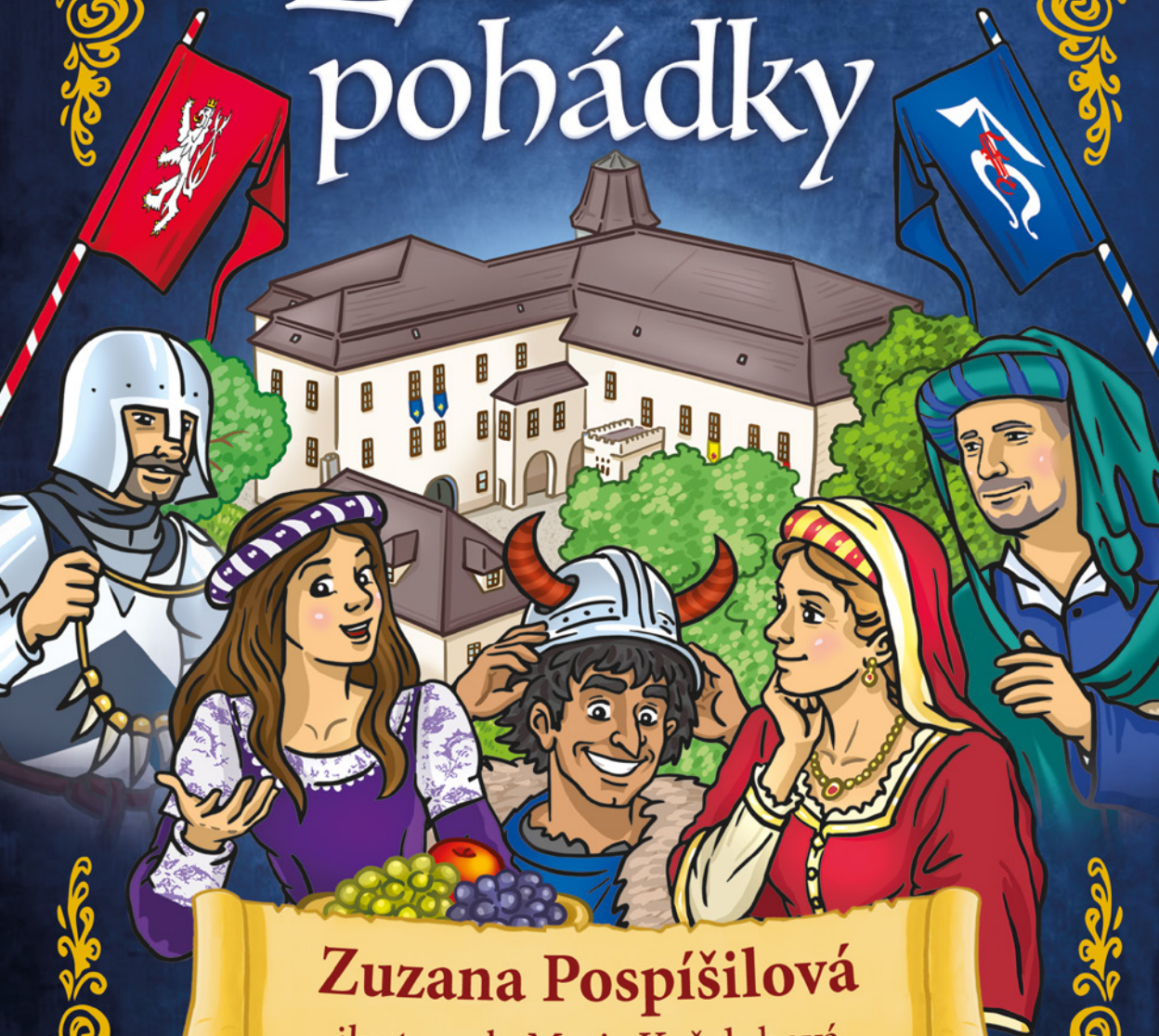

Zámecké pohádky

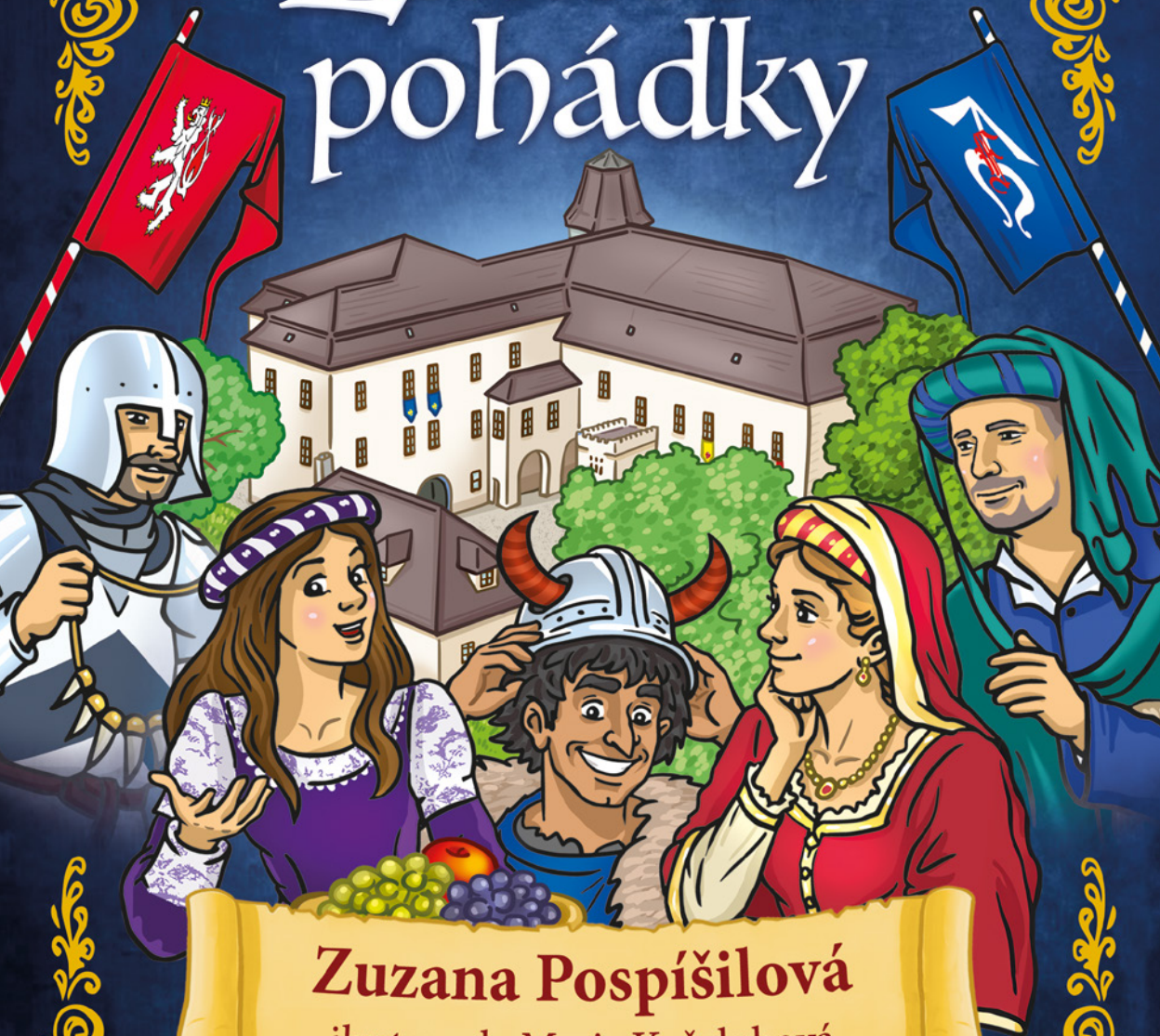

Zuzana Pospíšilová

ilustrovala Marie Koželuhová

Zámecké pohádky

Zuzana Pospíšilová

ilustrovala Marie Koželuhová

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou **bez souhlasu nositele práv zakázány**.

Zuzana Pospíšilová

ZÁMECKÉ POHÁDKY

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bamběek**
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401
www.grada.cz
jako svou 10 642. publikaci

Ilustrace Marie Koželuhová
Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková
Grafická úprava Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 96
Vydání 1., 2026

Vytiskla tiskárna FINIDR, s.r.o., Český Těšín

© Grada Publishing, a.s., 2026
Cover Illustration © Marie Koželuhová, 2026

ISBN 978-80-271-8557-3 (pdf)
ISBN 978-80-271-0686-8 (print)

Obsah

Předmluva	7
Kouzelná lípa	9
Mlsný kocour	17
Vodník Pačulka	23
Koláčky čarodějnice Vilemíny	30
Konečně teplo	37
Dokonalá stráž	46
Okno do budoucnosti	52
Bílá paní	60
Ukradené zlatáky	67
Zachráněný netopýr	74
Kostelní zvony	81
Bezhlavý rytíř	88

Předmluva

Milí čtenáři,

do rukou se vám právě dostala kniha
nádherných pohádek, které jsou spojeny
se zámek Neustupov. Věřím, že se Vám
pohádky budou líbit a že se přijedete podívat
nejen na kouzelnou „Kaplířovu lípu“ a rybník
Pačulka, ale také i na samotný zámek, který
se v roce 2025 otevřel veřejnosti.

Přeji Vám krásné chvíle u čtení těchto pohádek.

Michal Farník

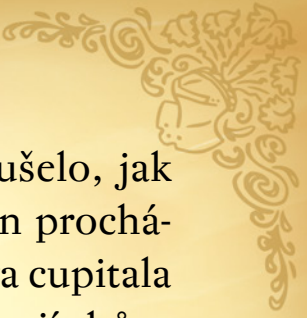
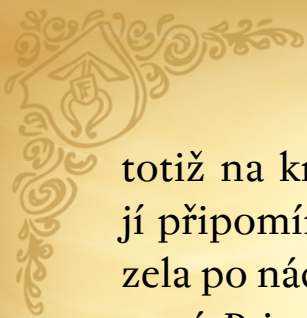

Kouzelná lípa

Král s královnou měli o princeznu Melanii strach, protože to byla jejich jediná dcera. Pořídili jí chůvu, která byla velmi přísná. Ve dne ani v noci z princezny nespustila oči a stále jí připomínala zásady slušného chování. Když bylo princezně dvanáct let, bylo jí líto, že si nemůže hrát s jinými dětmi z podzámčí. To se

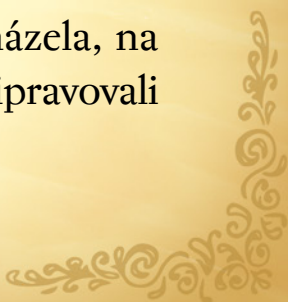
totiž na královskou dceru rozhodně neslušelo, jak jí připomínala chůva. Princezna se tedy jen procházela po nádvoří a v zámecké zahradě. Chůva cupitala za ní. Princezna občas schválně zrychlila, aby jí chůva nestačila.

„Ale princezno, to nesmíte! Zakopnete a upadnete! Stůjte!“ zlobila se.

Melanie byla slušně vychovaná, a tak zpomalila. Vzápětí ji však napadlo vylézt na strom, který měl větve nízko u země.

Nepovedlo se. Chůva opět zasáhla. „Princezno Melanie, ať vás ani nenapadne šplhat na strom. Ušpiníte si nové šaty!“

Princezna od svého záměru upustila, ale stále častěji v ní rostla chuť udělat něco, co se pro princeznu nehodí. Jednou se jí to skutečně podařilo.

Když se Melanie se svou chůvou opět procházela, na nádvoří panoval čilý ruch. Král s královnou připravovali

rytířské slavnosti. A to byla příležitost, aby se do zámku sjeli nejen rytíři z širokého okolí, ale také diváci z podzámčí. Bylo potřeba, aby rytířům za jejich výkony někdo tleskal. V době rytířských slavností zůstávaly zámecké brány otevřené. Chůva, která byla zaměstnaná od rána do večera i od večera do rána, neměla příležitost se pozdravit se svou rodinou. Teď ale své blízké na nádvoří potkala. Měla z toho takovou radost, že se zapovídala a na princeznu zapomněla.